

Ca-ntr-un desfrâu...

Valery Becart

Vino, să pipăim
împreună
limitele
oricărui "târziu",
să ne aruncăm în flăcări,
cu voluptatea unui desfrâu,
și, totdeauna orbi,
să luăm în brațe, durerile,
pe rând...

Vino, să ne aruncăm
în golul dintre lumi;
mai ieri, doar o mare
de vise,
azi, ce sinistre tăceri...
și, mereu însetați,
să bem, fără opreliști,
din sângele atâtor înfrânți...

Vino, să pipăim
împreună
această rană, cărbunii -,
să smulgem din tenebre,
ochiul ascuns,
și, totdeauna vânați,
s-alergăm ca nebunii,
prin descorul surpat...

din ciclul "poeme fără capăt"